

[Jens Thoft]

delig ikke med den forhøjelse, SF har foreslået.

Børnefamilierne, pensionisterne og de arbejdsløse skal rammes af den lovgivning, som de radikale har stemt for i dag. Men de med formuer på over 1.050.000 kr. skal friholdes. Det kalder jeg altså ikke social balance.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der var to bemærkninger, jeg gerne ville gøre. Først om skattereformen. Da vi jo lever i et parlamentarisk system, går jeg ud fra, at denne regering også føler sig forpligtet til at gøre, hvad et flertal i folketinget pålægger den. Jeg indrømmer, at man selvfølgelig kunne komme i tvivl, når man tænker på laveste invalidepension, men dér er vi jo i den særegne situation, at flertallet udgøres af de nuværende regeringspartier plus SF og VS, og de kan naturligvis fremsætte forslag og omgøre deres beslutninger. Men vedtager et flertal i dette folketing, at regeringen skal fremskynde eller fortsætte arbejdet med en skattereform, så gad jeg nok vide, hvor længe denne regering ville overleve, hvis den ikke fulgte på budet.

Jeg agter en af de nærmeste dage at henvende mig bl.a. til SF, VS og socialdemokratiet og spørge, om de, hvis regeringen ikke selv vil være med til en skattereform, vil være med til at pålægge regeringen at tage fat på arbejdet med en skattereform.

Måtte jeg derefter sige om dette med formueskatteoftet, at der er jo gennemført lempelser, og disse lempelser med 30 pct. nedslag på både det ene og det andet ville i en normal økonomisk situation efter min opfattelse nok være tilstrækkelige. Men de er ikke tilstrækkelige i en økonomisk vanskelig tid, specielt for det, der hedder hovedaktionærer, hvor kursen på aktierne jo fastsættes administrativt og med forsinkelse og derfor tit er kommet op i højder, der i dag ikke er belæg for. Men formueskatten kommer de til at betale efter denne kurs, og det går altså ikke, for så kan vi risikere, at et eller andet antal af disse erhvervs virksomheder simpelt hen går ned, fordi de tømmes for kapital.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg er da meget glad for hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning om – eller løfte om – at han en af de nærmeste dage vil tage initiativ til at sammenkalde de fire partier, der kan tænkes at stå bag ved en skattereform. Det venter jeg meget spændt på, og vi vil givetvis tage imod invitationen. Men samtidig vil jeg dog gøre hr. Bernhard Baunsgaard opmærksom på, at der ved en skattereform kræves et ganske omfattende udredningsarbejde. Det var det, vi var i gang med i sommer. Det er altså afbrudt. Det bliver noget vanskeligt, når det nu er et andet parti, som så vidt bekendt ikke er tilhænger af nogen fornuftig skattereform, der sidder på administrationsapparatet, så jeg forstår ikke, hvordan det rent praktisk kan lade sig gøre. Men vi tager da imod invitationen.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er naturligt, at vi alle sammen bliver lidt ekstra vågne, når vi hører om dette store politiske foretagende om at sætte nogle skattereformbestræbelser i gang. Det er da uhyre interessant. Der er ikke tvivl om, at en regering uden videre vil sige, at den ikke på noget punkt vil lægge sådanne bestræbelser hindringer i vejen. Naturligvis vil man da bringe alle oplysninger frem, for jo flere oplysninger man bringer frem, desto mere uenige bliver de fire partier om, hvad der skal laves – og derfor bliver der ikke noget ud af det, sådan som der hidtil heller ikke er blevet noget ud af det. Så held og lykke med disse bestræbelser!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Når vi er kommet dertil, at vores skattesystem ikke kan fungere, fordi de store indkomster – jeg kan nævne det eksempel, som jeg tidligere har brugt, en indkomst på 400.000 kr., fradrag på 200.000 kr. – har en skattebetaling på 25 pct., mens en arbejdsmand skal af med omkring 30 pct., måske lidt mere, så er det ikke et system, der kan opretholdes, når det hedder et progressivt skattesystem, for det er jo omvendt progressivt. Arbejdsmanden betaler mere end den med den store indkomst.